

A CSÉPAI SZENT EMBER

Szegedi Napló 1890. augusztus 29. péntek, 237. szám 3. oldal*

A népbútító és sarcoló szent atyafi, akinek, úgy látszik, messze alföldre terjed a híre, – mint értesülünk – mind élénkebben foglalkoztatja az alsóvárosi vénasszonyokat, akik csinálják a gatyás szentnek a propagandát mindenféle istentől elrugaszkodott babonás mesékkel. Utána néztünk s megtudtuk, hogy a kis Csépa község a kunszentmártoni szolgabíróság¹ területébe esik, nem pedig Afrika belsejébe: hogy ez a veszedelmes szent még mindig – szabadlábban van. Hogy micsoda csodálatos férfiú ez a szent, azt ki lehet olvasni egy jómódú alsóvárosi gazdának lapunkhoz beküldött leveléből, mely a következőképen hangzik: „Tisztelt szerkesztőség! Csépán van egy nagytehetségű ember, amilyen Krisztus urunk óta nem született. Az se nem tréfa, se nem hazugság. Hanem az a kis baj alsóvároson, hogy a hiszékeny asszonyok csoportostul mennek Csépára, de gyalogosan, mert kocsin nem szabad a szent emberhez menni, mert a lovak kiállnak, azért, hogy ha kocsin megy oda az ember: a holtak ráarakodnak a szekérre. És ez baj alsóvároson, mert az asszonyok egyike a másikat beszéli rá, hogy gyerünk el. Én is már a feleségemnek passirsajt² adtam, hogy elmehet, de akkor Radnára³ nem ereszttem és hárman inkább azt választották, hogy elmennek Csépára, de gyalog, mert a legjobb lovak is kiállnának. Engem is rábeszéltek, hogy menjek, de előbb hazavárom a feleségemet a társaival együtt és majd kihallgatom őket, úgy aztán majd egy kollégával majd én is elmék Csépára. De ha már úgy van, hogy kocsin nem lehet, azért én gyalog még se mék, az lófejű gőzkocsi⁴ majd talán elbír, akármennyi szentlélek ráarakódik. És a dolog így áll. Akik voltak ott, beszélik, hogy a szent embernek egy gunyhóban van a lakása és különböző városokból és falukból sereglenek hozzá és egyenként jósol nekik,

* A cikk kimásolását Mód László kollégámnak köszönöm!

1 Jász-Nagykun-Szolnok megye tiszai alsójárás községe volt. A szolgabírói hivatal Tiszaföldváron, a járásbíróság Kunszentmártonban székel.

2 Útlevelet

3 A szegedieknek Radna, Máriaradna volt a nemzeti búcsújáró helye.

4 Vonat

pénzt nem vesz el senkitől, de azért halomra hányják neki az apró pénzt, ezt nem söpri ki. Én ugyan azt mondom, hogy írjanak a lapba róla, mert isten előtt lehetetlenség nincsen, azért szándékom nekem is elmenni, de gőzösön vagy Félegyházára vagy Csongrádra, mert e közt a két város közt van, majd kitudakolom, melyikhez van közelebb.” Eddig a levél, melyből elég elszomorítón kitűnik, hogy még a józanabb, írástudó gazdaemberek is mennek a babona után. Miután pedig, mint halljuk, Szegedről csoportosan készülnek a szentútra, jó volna talán, ha a szegedi rendőrség figyelemzetné a kunszentmártoni szolgabíróságot a csépai szentre. A papok pedig az igaz hit és a tiszta vallás nevében a szószékről világosítanák meg az elbolondított nép szívét és elméjét.